

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/10

Luksemburg, 15 lipca 2010 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-137/09
Marc Michel Josemans / Burgemeester van Maastricht

Rzecznik generalny Yves Bot uważa, że gmina Maastricht może zakazać dostępu do coffee shopów osobom niezamieszkałym w Niderlandach

Środek ten jest konieczny dla ochrony porządku publicznego przed uciążliwościami spowodowanymi turystyką narkotykową i przyczynia się do zwalczania nielegalnego handlu środkami odurzającymi w Unii Europejskiej

Coffee shopy są w Niderlandach barami szybkiej obsługi, jednak ich podstawowa działalność polega na sprzedaży „miękkich narkotyków”, takich jak marihuana i haszysz, będących produktami uzyskanymi z konopi. Posiadanie „miękkich narkotyków” dla celów użytku osobistego nie stanowi przestępstwa, a ich sprzedaż w coffee shopach, jakkolwiek zabroniona przez prawo, jest tolerowana przez władze. Jednakże, zgodnie z wytycznymi prokuratury coffee shopy nie są uprawnione do sprzedaży więcej niż 5 g konopi na osobę dziennie, a posiadany przez nie zapas nie może przekraczać 500 g. Ponadto sprzedaż konopi nie może prowadzić do powstania szkód.

Wobec uciążliwości spowodowanych znacznym i wciąż zwiększającym się przyływem turystów narkotykowych gmina Maastricht postanowiła ograniczyć dostęp do coffee shopów jedynie do osób zamieszkałych w Niderlandach.

Marc Michel Josemans prowadzi w Maastricht coffee shop, w którym poza napojami bezalkoholowymi i artykułami spożywczymi sprzedawane i konsumowane są „miękkie narkotyki”. Podczas dwóch kontroli policyjnych stwierdzono, że w lokalu tym zezwolono na wstęp obywatelom Unii niezamieszkałym w Niderlandach. W związku z tym burmistrz Maastricht wydał decyzję, na mocy której wskazany coffee shop został czasowo zamknięty.

Marc Michel Josemans odwołał się od tej decyzji, a Raad van State (Niderlandy), przed którym zawisł spór zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom, które zakazują dostępu do coffee shopów osobom niezamieszkałym w Niderlandach.

Rzecznik generalny Yves Bot przypominał, że środki odurzające, w tym konopie, nie są zwykłym towarem, takim jak inne towary, i że ich sprzedaż nie jest objęta swobodami przepływu zagwarantowanymi w prawie Unii, w zakresie w którym obrót nimi jest nielegalny. Rzecznik generalny wskazał w tym względzie, że jedynie środki odurzające mające zastosowanie w medycynie lub w nauce są objęte przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego.

Odnosnie do nielegalnego charakteru sprzedaży „miękkich narkotyków”, rzecznik generalny stwierdził, że pomimo iż sprzedaż ta jest tolerowana w coffee shopach, pozostaje ona działalnością zabronioną we wszystkich państwach członkowskich. Ponadto klienci coffee shopów nie są zobowiązani do konsumpcji konopi na miejscu, lecz mogą oni je zabrać ze sobą do innych państw członkowskich, narażając się na postępowanie karne w związku z nielegalnym wywozem lub przywozem środków odurzających.

W związku z tym rzecznik generalny uważa, że **środek przyjęty przez gminę Maastricht nie jest objęty zakresem stosowania swobody świadczenia usług**. Wniosku tego nie podważa okoliczność, że w coffee shopach sprzedawane są również legalne produkty, takie jak artykuły

spożywcze i napoje bezalkoholowe, ponieważ działalność coffee shopów jest w praktyce skupiona wyłącznie na sprzedaży i konsumpcji konopi.

Rzecznik generalny wskazał również, że prawo Unii zezwala państwom członkowskim, które są odpowiedzialne za utrzymanie na ich terytorium porządku publicznego, do określenia koniecznych w tym celu środków. Ponieważ turystyka narkotykowa stanowi rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla porządku publicznego w Maastricht, wykluczenie wstępu nierezydentów do coffee shopów jest koniecznym środkiem zmierzającym do ochrony mieszkańców gminy przed uciążliwościami związanymi z tym zjawiskiem.

Ponadto turystyka narkotykowa, w zakresie w którym kryje się pod nią w rzeczywistości międzynarodowy handel środkami odurzającymi i w którym wspiera zorganizowaną przestępczość, stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego samej Unii. W tym kontekście państwa członkowskie zobowiązały się do zwalczania handlu środkami odurzającymi w ramach Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen. Rzecznik generalny stwierdził, że przepisy przyjęte przez gminę Maastricht stanowią element tej walki i w związku z tym powinny zostać uznane za ważne również ze względu na przyczynienie się do utrzymania europejskiego porządku publicznego.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Kontakt prasowy: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z odczytania opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106